

عنوان مقاله:

ابوطالب علیه السلام از نگاه علامه طباطبایی

محل انتشار:

فصلنامه دانش ها و آموزه های قرآن و حدیث، دوره 5، شماره 19 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

محمد رضا آرمیون

خلاصه مقاله:

مبنای تفسیری علامه طباطبایی درباره استقلال قرآن در دلالت موجب می شود بتوان دیدگاه ایشان را به میزان و غیر آن تقسیم کرد. ایشان درباره ایمان ابوطالب علیه السلام بر اساس آیات پیشین آیه ۲۶ سوره انعام، سیاق آن را آبی از هرگونه تطبیق با روایات تفسیری می شمرد. سپس در این آیه و آیات ۱۱۳ سوره توبه و ۵۶ سوره قصص، در ذیل مباحث روایی، بدون ورود به دایره جرح و نقد حدیث با کاربست قواعد تعادل و تراجیح راهی برای حل تعارض میان روایات فریقین در این موضوع پیش رو قرار می دهد. لذا اجماع اهل بیت علیهم السلام و برخی دیگر از روایات خود عامه و اشعار ایمانی منسوب به ابوطالب همگی دال بر ایمان ایشان است که به دلیل نوپابودن اسلام و نیازمندی به حفاظت و حمایت از پیامبر صلی الله علیه و آله از بروز آن خودداری کرده است. ایشان با مسلم دانستن این دیدگاه در جای جای تفسیر میزان و غیر آن، به شکل روشن یا با اشاره، از ویژگی های ملازم با ایمان وی پرده برداشته است. یگانه حامی پیامبر تا پایان عمر، محزون شدن از انقطاع وحی به ایشان، هزینه کردن از موقعیت خود و نقش وساطت برای پیامبر در رویارویی با کفار می تواند از جمله عناوین برای عبارات علامه طباطبایی در این موضوع باشد.

کلمات کلیدی:

تفسیر میزان، ایمان ابوطالب علیه السلام، سیاق در تفسیر، تعارض روایات درباره ابوطالب علیه السلام، تفسیر اثری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1886180>

